

[Ole Henriksen]

Jeg ved ikke, om der skal skelnes mellem organisationer som sådan og medlemmerne. Jeg siger, at vi har været ude og snakke med en del medlemmer af organisationerne, men at det skal gå hele den meget bureaukratiske og centralistiske vej, så det skal komme fra LO og fra FTF osv., før vi overhovedet kan beskæftige os med nogle ting herinde, er vi ikke enige i. Vi tror såmænd lige så meget på medlemmerne af organisationerne som på organisationernes topledere, og det er også det ærinde, vi har i dag, når vi fremsætter de to forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 137:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af trafik- og adgangsforholdene for handicappede.

Af Joanna Rønn (S) m.fl.
(Fremsat 12/2 87).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg er glad for at kunne erklære mig helt enig i de intentioner, der ligger bag det fremsatte beslutningsforslag. Personer med handicap bør i videst mulig udstrækning kunne deltage i samfundslivet på samme vilkår som alle andre, og lige vilkår i trafikken er en vigtig forudsætning for det.

Men det er et åbent spørgsmål, om en centralt udarbejdet bindende handlingsplan er den rigtige vej at gå i denne situation. Vi må passe på, at vi ikke bruger alle kræfterne på at udarbejde store planer, som let kan gå hen og blive sovepuder og virke hindrende for det helt konkrete arbejde.

Jeg vil i den forbindelse nævne, at regeringen ikke ønsker at gribe ind over for eller begrænse det kommunale selvstyre.

Endelig vil jeg henlede opmærksomheden på det arbejde, der foregår i Folketingets socialudvalg for tiden. I socialudvalget er et lovforslag og syv beslutningsforslag om handicapforhold i øjeblikket til behandling, bl.a. med henblik på at opnå en prioritering.

Når det er sagt, vil jeg kommentere nogle af de mere centrale punkter i beslutningsforslaget.

Trafikterminalers og posthuses adgangsforhold er selvsagt genstand for stor opmærksomhed fra Trafikministeriets side i disse år. DSB forbedrer løbende sine stationer, idet særlig intercystationerne er i fokus, og P & T har netop iværksat et program til 110 mill. kr. til forbedring af adgangsforholdene i de eksisterende posthuse, og endelig må vi sige, at lufthavnene generelt er særdeles velindrettede ud fra denne synsvinkel.

For så vidt angår de ikkestatslige anlæg har kommuner og amtskommuner en naturlig pligt til også at tilgodese personer med handicap.

Jeg er enig i, at transportmidler i videst muligt omfang bør være tilgængelige for personer med handicap, og derfor vil den bekendtgørelse om bussers indretning, jeg regner med at udsende her pr. 1. maj 1987, bl.a. indeholde en bestemmelse om, at busser med en rute på over 150 km skal kunne medtage to kørestolsbrugere.

For så vidt angår taxa er der i lovgivningen givet mulighed for, at der ved udstedelse af bevillinger kan træffes bestemmelse om disses indretning, f.eks. med hensyn til at tilgodese de behov, personer med handicap har. Udnyttelsen af disse muligheder beror selvsagt på et lokalt skøn. De nye tog, som indkøbes, vil også have gode forhold for personer med handicap, og der vil bl.a. være mulighed for at blive transporteret i sin egen kørestol.

Etableringen af telebussystemer og kørselsordninger har naturligvis min fulde sympati